Linda Bošková:

Analýza kandidatury Prahy na Letní Olympijské hry 2016

Posudek diplomové práce

Autorka si stanovila za cíl „analýzu kandidatury Prahy na pořádání Letních Olympijských her 2016“ a následně toto všeobjímající pojetí konkretizovala na – „identifikace hlavních příčin neúspěchu; porozumění procesu kandidatury, kritérií výběru a dopadu pořádání velké sportovní akce na hostitelské město a stát; doporučení strategických kroků do budoucna“ (s. 52). Jak vidno, její cíle byly nemalé a od analýzy minula směřovaly k prognostice budoucna. Jak se s nimi vypořádala?

Hned na úvod je třeba konstatovat – zdařile. Z celé práce čiší znalost problematiky, zaujatost tématem i schopnost nejen analýzy, ale i závěrů s doporučeními do budoucna. A hned na úvod je třeba konstatovat další klad, že autorka beze zbytku využila sdvého studijního pobytu na univerzitě v Lausanne a konzultací zejména s renomovaným odborníkem Jean-Loup Chappeletem.

Práce zahajuje teoretická část, v níž autorka představuje všechny souvislosti procesu kandidatury města na pořádání olympijských her. Obecně analyzuje dotazník Mezinárodního olympijského výboru i další okolnosti, které rozhodují o přidělení olympijských her, a roli Mezinárodního olympijského výboru v tomto procesu. Dále se věnuje postavení sportu v České republice, jeho financování a pořádní významných sportovních akcí – opět ve vztahu pro a proti ohledně přidělování organizace olympijských her. Rovněž charakterizuje metody, které při své analýze použila. V této části bych rád vyzvedl velice přínosné části 2.8 *Sportovní politika v ČR aplikovaná na pořádání významných sportovních akcí* a 2.10 *Obecný dopad OH na pořádající zemi*.

Následuje vlastní analýzy a hodnocení kandidatury Prahy na pořádání olympijských her v roce 2016 a osvětlení příčin jejího neúspěchu. Autorka uvádí klady a zápory, přičemž zcela jednoznačně vidí největší problém v záporném stanovisku výkonné moci a následně i veřejnosti. Z jednotlivých částí bych rád vyzdvihl kapitolu 4.3 *Další nepsaná kritéria výběru pořadatelských měst pro pořádání OH*. Tento oddíl je završen doporučeními jak postupovat při případné další kandidatuře Prahy na pořádání olympijských her (4.8), který v diplomové práci bývá ojedinělý!

Nicméně nejen chvála patří předkládané diplomové práci. Připomínky a kritika se budou týkat – jak bývá obvyklé – pravopisu a stylistiky. Pravopisné chyby jsou především v oblasti užívání čárek a psaní velkých písmen (už v titulu mě zarazil termín *Letní Olympijské*

hry a pak opakovaně *Olympismus, Praha Olympijská* apod.). Z hlediska stylistického se občas objevují naprosto neuvěřitelná spojení – namátkou „…je vidět, že si stát začíná uvědomovat profitu…“, „olympismus má … od let 1980 také důležité finanční zdroje“ (oba citáty s. 44), celý odstavec na přelomu stran 44 a 45 či „hostování olympijských her“ (s.51) – které jsou zřejmě způsobeny autorčiným dočasným zakořeněním v nečeském jazykovém prostředí. Na druhé straně se zase autorce podařila řada výstižných a stručných charakteristik – např. „I když je český národ velmi vlastenecký velkých sportovních událostí a rád sleduje sport v televizi, nemá důvěru, že by Česká republika dokázala dobře uspořádat takovou akci bez jakýchkoliv problémů. Můžeme říci, že také povaha českého národa je stále ovlivněna totalitním režimem, který způsobil automatické odmítání doplňkových věcí (věcí navíc, které nejsou nezbytné) a ztrátu důvěry v druhé.“ (s. 87).

Připomínku musím mít i k první větě celého textu o tom, že kandidatura Prahy na pořadatelství XXXI. olympijských her 2016 byla první v historii (s. 9), kterou sama autorka vyvrací na straně 57. Ale to jsou jen drobné připomínky, které zásadně nic nemění na vysoce pozitivnímu hodnocení předkládané diplomové práce.

Závěr: Předloženou práci Lindy Boškové považuji za velice zdařilou, napsanou se znalostí tématu, a proto ji **jednoznačně doporučuji k obhajobě.** V mém hodnocením navrhuji ocenění „výborně“. Zároveň doporučuji, aby práce přesáhla rámec vysokoškolské výuky a byla publikována alespoň v interních tiscích Českého olympijského výboru.

PhDr. František Kolář, CSc.
V Praze dne 11. ledna 2013